

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Άγιος Ιωάννης ο πρίγκιπας

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/1795/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 16/04/2026 18:35:42

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 31 Μαρτίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Ο Άγιος Ιωάννης (Ντανίλοβιτς), ο αποκαλούμενος Καλιτά, ήταν υιός του Αγίου Δανιήλ, πρίγκιπα της Μόσχας (τιμάται 4 Μαρτίου) και γεννήθηκε περί το έτος 1290 μ.Χ. Το όνομά του εμφανίζεται για πρώτη φορά στα λειτουργικά Μηναία του Νόβγκοροντ μεταξύ των ετών 1296 - 1297 μ.Χ., όπου διαβάζουμε, πως όταν οι κάτοικοι της πόλεως αυτής κάλεσαν τον πρίγκιπα Δανιήλ της Μόσχας να καταλάβει τον θρόνο της, αυτός τους έστειλε τον υιό του Ιωάννη. Πιθανόν, όχι αργότερα από το 1299 μ.Χ., ο Ιωάννης εγκαταλείπει το Νόβγκοροντ και επιστρέφει στην Μόσχα.

Μετά τον θάνατο του πατέρα του, κατά το έτος 1303 μ.Χ., ο Ιωάννης υποχρεώθηκε αρχικά να στηρίξει τον αδελφό του Γεώργιο, τον οποίο και διαδέχθηκε αργότερα ως πρίγκιπας της Μόσχας, στην διαμάχη της μελλοντικής πρωτεύουσας με την ανταγωνίστρια πόλη Τβερ. Το θετικό αποτέλεσμα της διαμάχης, αποδιδόμενο στην πολιτική επιδεξιότητα του Ιωάννου, θα καθορίσει την οριστική επικράτηση της Μόσχας.

Με μια πρώτη νίκη εναντίων των στρατευμάτων της Τβερ, που είχαν καταλάβει την πόλη του Περεγιασλάβλ, ο Ιωάννης την ανακαταλαμβάνει το έτος 1304 / 1305 μ.Χ. Κατά τα έτη 1320 - 1326 μ.Χ., με αφορμή τους γάμους των θυγατέρων των ηγεμόνων, συνάπτει συμμαχίες με τους πρίγκιπες του Ροστώβ, Μπελοζέρσκ και Γιαροσλάβλ, συνασπίζοντάς τους εναντίων της Τβερ.

Στις 15 Αυγούστου του 1327 μ.Χ., στην Τβερ, σκοτώνεται σε μια λαϊκή εξέγερση, καθοδηγούμενη από τον Άγιο πρίγκιπα Αλέξανδρο Μιχαήλοβιτς, ο αντιπρόσωπος του χάνη Ουζμπέκ Κόλχαν. Ο Αλέξανδρος καταφεύγει στο Πσκωφ και η πόλη της Τβερ καταλαμβάνεται και ανατίθεται στον Κωνσταντίνο Μιχαήλοβιτς, σύζυγο μιας ανεψιάς του Ιωάννου. Το 1329 μ.Χ. ο Ιωάννης αποστέλλει τον στρατό του εναντίων του Πσκωφ, ο Μητροπολίτης Θεόγνωστος αναθεματίζει τους κατοίκους της, επειδή έδωσαν άσυλο στον πρίγκιπα Αλέξανδρο, και ο Αλέξανδρος Μιχαήλοβιτς εξαναγκάζεται να εγκατασταθεί αρχικά στη Λιβονία και αργότερα στη Λιθουανία.

Το έτος 1331 μ.Χ. ο Ιωάννης αποκτά από το χάνη τον τίτλο του μεγάλου πρίγκιπα. Τα πράγματα όμως δεν θα ησύχαζαν. Το έτος 1338 μ.Χ. ο Αλέξανδρος της Τβερ πέτυχε την συγγνώμη του χάνη Ουζμπέκ και επανήλθε στον θρόνο. Το 1339 μ.Χ. ο Ιωάννης πηγαίνει στην Χρυσή Ορδή και κατηγορεί τον Αλέξανδρο πως σκευωρεί εναντίον του Χάνη. Λίγο αργότερα ο Αλέξανδρος και ο υιός του Θεόδωρος έρχονται κατηγορούμενοι στην Χρυσή Ορδή και δικάζονται. Για να ταπεινώσει την Τβερ, ο Ιωάννης αφαιρεί τις καμπάνες από τον καθεδρικό ναό του Σωτήρος και τις μεταφέρει στην Μόσχα.

Κατά την διάρκεια της ηγεμονίας του Ιωάννου εκδίδεται ένα πολύτιμο χειρόγραφο, γνωστό ως *Sijskoe Evangelie*, στο οποίο έχει γραφεί ένας πανηγυρικός λόγος για την δικαιοσύνη και την ειρήνη στη Ρωσική γη, και πραγματοποιείται η οικοδόμηση με πέτρα ολόκληρου του αρχιτεκτονήματος του Κρεμλίνου. Στις 4 Αυγούστου του έτους 1326 μ.Χ., ακολουθώντας την συμβουλή του ηλικιωμένου Μητροπολίτου Πέτρου, ο Ιωάννης θα αποτολμήσει την κατασκευή του καθεδρικού ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και με αυτόν τον τρόπο η Μόσχα θα συνεχίσει την παράδοση της προηγούμενης πρωτεύουσας, Βλαντιμήρ, όπου η αφοσίωση και η τιμή στο πρόσωπο της Παναγίας είχε ιδιαίτερα καλλιεργηθεί.

Ο Ιωάννης θα διατηρήσει στενούς δεσμούς με τον Μητροπολίτη Πέτρο και αμέσως μετά τον θάνατό του θα κινήσει την διαδικασία της αγιοποιήσεώς του, αποστέλλοντας στη Σύνοδο του Βλαντιμίρ, το έτος 1327 μ.Χ., μια επιστολή, που κατέγραφε τα πραγματοποιηθέντα θαύματα επάνω στον τάφο του Μητροπολίτου Πέτρου.

Ο Άγιος Ιωάννης κοιμήθηκε με ειρήνη στις 31 Μαρτίου 1340 ή 1341 μ.Χ., αφού ήδη είχε γίνει μοναχός παίρνοντας το όνομα Ανανίας. Το ιερό σκήνωμά του ενταφιάσθηκε στον καθεδρικό ναό του Αρχαγγέλου στο Κρεμλίνο.

Ήδη κατά την διάρκεια του βίου του είχε αναπτυχθεί θρησκευτική ευλάβεια γύρω από το πρόσωπό του. Ο Ιωάννης παρουσιάζεται ως υπερασπιστής της Ορθοδοξίας, ως ένας κυβερνήτης δίκαιος και φιλόανθρωπος. Το Πατερικόν του μοναστηριού του Βολοκολάμσκ, του 16ου αιώνας μ.Χ., μεταφέρει την αφήγηση του ηγουμένου του Μπορόφσκ, κατά τον οποίο μία μοναχή είδε σε όραμα την μορφή του Αγίου Ιωάννου μέσα στην δόξα του Παραδείσου, να βγάζει από την τσάντα του (καλιτά) θησαυρούς και να τους μοιράζει στους πτωχούς.

